

Umudun Çağrısı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Ocak 2023

Bir rengin bahtısın ya da kırık tahtı: aşkın uleması sözcüklerim ve çimdiklediğim tenim.
Bir akis ise yaşamak ya da sır...
Sırlı aynanın muhtevası belli ki serleri verip sırları içinde saklı.
Çürük düşlerim var çekilmesi gereken.
Geri çekilen suyu denizin ne çok gel-git ve veryansın aşkla küredığım o zeminde saklı temennim.
Boykot ettiğim kadar hayatı hoyrat bir zincir bir gerdanlık bir kelepçe aşkın boynuma doladığı belki de
lazım olmayan sayısız gerekçe gözüme sokulan gerçekleri hala soyut bir hayal saydığım.
Sarmalında hayatın bir gizim ben.
Bir gizin izinde sefildir yüreğim.
Kabrimi inşa ettim dünya gözüyle ve yaşadığım kabir azabıdır tetikleyense kalbim.
Hatmettim duyguları...
Hafızladım belki binlerce kitabı.
Ön görülen nice acı içimi açamadığım kadar da duacıyım sevginin gücüne ve sevgiden ibaret sandığım
hayatı nasıl da baltaladılar.
Balta girmemiş orman misali yüreğim.
Beynamaz bir nesir belki de içime esen rüzgarın ayak sesi.
Gönlün rotası ve göğün kayıp kopçası ve bohçama serili hikayelerim.
Kanca atan kimse bu yüreğe.
Kaybolduğum o karanlık dehlizde.
Yürümekle yürütmek arasında gidip geldiğim belki de devasa bir yürüteç aşkın serildiği.
Hüzün bir arazi ve biten otlar.
Ekin bildiğim sevgiyi biçtiğim hüznle.
Resimler solgun ömür bitik yaşlar sonsuz.
Kaybolmanın hazzı belki de yeniden bulmak adına kendimi, yola düştüğüm.
Sezilerim sızılı.
Sazımı çaldım çalalı mızrabım da çalındı ve işte sessizliğe hapsoldüğüm durduk yere solduğum ve
soluduğum kasvetli hava.
Mevsimlerden kış, günlerden bahar, yaşanan mevsim ve hissedilen ve hak görülen neyse doğamızda
saklı bunca değişim.
Öykündüğümse gök kubbe ve aşkın büyüyen retinası.
En irisinden gözlerim.
Gözlerimin iris' inde saklı iken kâinatın gizemi.
Bir bilinmeze rücu ettim.
Aşka ve Rabbime rükû ettim.
Kocaman bir t-cetveli iken öyküm ve ben bir ömür sayıları göttüğüm kadar sözcüklerle haşır neşirim son

on yıldır.

Kazam mübarek ola.

Ezkaza yolum yazmaya düşmüşken hamt olsun günüme.

Sefasını süremediğim ömrün cefasını yüklenmişken mezar sessizliğinde bir evren de tahayyül etmedim ben.

Ödenecek borçlar.

İndireceğim hatimler.

Ayağımı yerden kesen hayaller.

Cüret ettiğimse yaşamak sessizce ve asilce.

Asi bir rüzgâra meylediyorum zaman zaman ve ruhumu resmediyorum.

Köküme sadık olsam da sahipsiz bir yaprağım ve dün de kalan dalıma özlem duyuyorum.

Kırık nidalar saklı.

Kırgın meallerle yüklü masallarım.

Kırbaçlandığım bazen kırağı çaldığım ve içine binip yol aldığım ve yüzdüğüm kâğıttan kayıklarım.

Kat izim çalıntı değil çünkü ütüsüzdür hayallerim ve sevgim.

Meşrebimse asla geniş değil ve cahil cesareti ile sevdim ben evreni kendimi bildim bileli.

Hüzün katsayım.

Hazansa muadilim.

Eremediğim merteye oysa asılıyım ben evrenin tepesinde.

Aşkla aşka öyküen.

Aşikâr yalnızlığını dillendiren.

Renklerden beyaz duygulardan hüsrana ve kendine kolaylıkla yetebilen...

Çalım atansa kaderim ve devasa bir çemberin merkeziyim ve kör noktası evrenin hali hazırda yiten güzelliklerin peşindeyim.

Siması tanıdık olsa da duyguların bir kazanımıdır her gün yeni baştan aldığım masalım ve ben bir masal kahramanıyım anlatıcısı da olduğum kadar yazdığım şiirlerde ve masallarda saklıyım ve saklı tuttuğum mutluluğum bir rövanşdır belki de dünümün hani yiten hani terk edenlerin arkasından dökeceğim su yerine içime akıttığım gözyaşım ve kaderime tabi alt yazı geçerken hayata şiirlere ve aşka susayan ruhumla sadece atıl yüreklerdeki sevgiyi dillendiriyorum.

Her atağa geçtiğimde içine düştüğüm bataktan da firar ediyorum bir giz ise izini sürdüğüm hayal dünyanın resmini çiziyorum günbegün ve öykündüğüm yine kendim ve dünüm bir nebze de olsa mutluluğu hak etmenin verdiği coşku ile sever ve yazarken ilke edindiğim umudun da çağrısına tepkisiz kalamadığım kadar rotama da sadığım en çok da İlahi Aşkın sırdaşlığında verdiği huzur ile de hemhal iken...